

www.parohiaserbanvoda.ro

HRISTOS a înviat!

ÎNVIEREA LUI HRISTOS LUMINEAZĂ SENSURILE CREAȚIEI ȘI VIEȚII

(†) ÎNVIEREA DOMNULUI (SFINTELE PAȘTI)

Sărbătoarea
Învierii
Domnului
sau Sfintele Paști

este numită în ortodoxie „Sărbătoarea Sărbătorilor”. Nu numai pentru că este cea mai mare sărbătoare, ci pentru că ea este icoana sfințirii depline a timpului intrat în viața veșnică. Ea adună înțelesurile duhovnicești și tainice ale tuturor sărbătorilor din anul liturgic, toată teologia și toată spiritualitatea, toată slujirea și toată misiunea Bisericii în lume; în ea se cuprind sensurile divine și ultime ale întregii creații privind spațiul și timpul, spiritul și materia, istoria și universul întreg. (Sfântul Maxim Mărturisitorul).

Hristos a Înviat!

*Hristos a Înviat! Ce vorbă Sfântă!
Îți simți de lacrimi calde ochii uzi
Și-n suflet parcă serafimii-ți cântă
De câte ori creștine o auzi.*

*Hristos a Înviat în firul ierbii,
A înviat Hristos în Adevăr;
În poienița-n care zburdă cerbii,
În florile de piersec și de măr.*

*În stupii de albină fără greș,
În vântul care suflă mângâios
În ramura-nflorită de cireș
Dar vai, în suflet ți-nviat Hristos?*

*Ai cântărit cu mintea ta creștine
Cât bine ai făcut sub cer umblând,
Te simți măcar acum pornit spre bine
Măcar acum te simți mai bun, mai blând?*

*Simți tu topită-n suflet vechea ură?
Mai vrei pieirea celui plin de Har?
Ți-ai pus zăvor pe bârfitoarea-ți gură?
Lubirea pentru semeni o simți jar?*

*O, dacă-aceste legi de-a pururi sfinte
În aur măcar azi te-au îmbrăcat
Cu serafimii-n suflet imn fierbinte
Ai drept să cânti: Hristos a Înviat! ❀*

Vasile Militaru

Sărbătoarea Paștelui este sărbătoare a întregii lumi creștine, însă nicăieri nu este atât de luminoasă ca în ortodoxie (Serghei Bulgakov). Această sărbătoare desăvârșește, recapitulează, pătrunde și dă sens tuturor celorlalte sărbători ale Bisericii ortodoxe. Paștele este mesajul central al credinței trăite în ortodoxie. În lumina Învierii, ortodoxia vede sensul și puterea Crucii, percepe vremelnicia morții transformate în trecere, prezintă destinația ultimă a omului, îndumnezeirea lui; caută să pătrundă taina Bisericii și a Euharistiei și întrezărește sensul final al istoriei și al cosmosului.

În lumina Învierii, Biserica este „laborator” al Învierii și o anticipare a Împărăției lui Dumnezeu. În esență, întreaga viață creștină este o pregătire pentru înviere și viață veșnică. Dar viața veșnică nu este pur și simplu viața de după moarte, ci viața omului cu Dumnezeu. Ea începe cu mult înaintea morții fizice, ea debutează în istorie și se inaugurează prin botez.

Prin Duhul Sfânt, în Biserică, Crucea și Învierea lui Hristos nu mai rămân evenimente din trecut, ci ele se

actualizează spiritual, astfel încât noi devenim contemporani cu Iisus.

În dimineața Sfințelor Paști creștinii cântă:

„Ieri m-am îngropat împreună cu tine, Hristoase,

Astăzi mă scol împreună cu Tine, înviind Tu.

Răstignitu-m-am ieri, împreună cu Tine,

Însuși împreună mă preaslăvește,

Mântuitorule,

Întru Împărăția Ta...”

Deci Biserica este în același timp anticipare și înaintare spre Împărăția lui Dumnezeu, spre Învierea de Obște, iar Împărăția nu este altceva decât trupul slăvit al lui Hristos Cel Înviat, întru care umanitatea intră în comuniune în fiecare zi. De aici Dumnezeu începe să fie totul în toate.

Să ne bucurăm și să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru lumina Învierii pe care ne-o dă atunci când ne întâlnim în jurul nostru cu oameni buni, sinceri, curați și sfinți. Acestea sunt semne ale lucrării Învierii lui Hristos în noi. ❀

Preot paroh Dinu Pompiliu

CUM VINE SFÂNTA LUMINĂ?

Monahul grec Mitrofan, născut în anul 1900 în localitatea Kerasunda din Pont, pleacă la 23 de ani la Ierusalim să se închine la Mormântul lui Hristos. În anul 1925, este tuns în monahism și rânduit păzitor al Sfântului Mormânt de către Patriarhul Damian I. În această calitate, a participat la ceremonia Sfintei Lumini de la Paștile anului 1925. Vreme de multe luni l-au chinuit nedumerirea și îndoiala cu privire la natura minunii. Credița lui se clătina și se întreba dacă într-adevăr este vorba despre o minune adevărată. Răspunsul a venit în Sâmbăta Mare a anului 1926, când a reușit să se ascundă în podul Sf. Mormânt, de unde putea să urmărească tot ceea ce se petrecea în interiorul lui.

A povestit întâmplarea la Paștile anului 1980 preotului cipriot Sava Ahilleos (care a scris-o în „Am văzut Sfânta Lumină”). Părintele Mitrofan avea atunci 80 de ani și 56 de ani neîntreruși de păzitor al Sfântului Mormânt.

Așa cum el însuși a mărturisit, când avea 25 de ani fusese stăpânit de o dorință nestăpânită de a vedea cu ochii săi cele ce se petreceau în interiorul Mormântului în clipa când cobora Sfânta Lumină. „Trebuia să văd, ca un alt Toma necredincios”, spunea el, „cu ochii mei ceea ce se întâmplă în interiorul Mormântului ca să cred”.

De multă vreme căuta modul de a da răspuns la întrebările lui. Într-o zi, pe când curăța cupola în podul Mormântului, a descoperit o mică ascunzătoare, în care cu greutate putea intra trupul unui bărbat. Era singurul loc în care putea să se ascundă și să urmărească nevăzut de nimeni venirea Sfintei Lumini.

În Vinerea Mare a anului 1926, la miezul nopții, Părintele Mitrofan pune în aplicare planul său îndrăzneț. La ora 00:30 a cerut de la un ajutor de al său să-i aducă o scară ca să controleze candelile ce erau atârinate sus. După ce a urcat în podul Mormântului, a spus ajutorului să ia scara, motivând că va coborî de acolo printr-o săritură atunci când va termina controlul.

Însă Părintele Mitrofan a rămas în ascunzătoare toată noaptea. Ceasurile care au urmat au fost martirice, așa cum povestește el însuși, deoarece a început să fie stăpânit de o frică nemaicunoscută. Învinovățiri și muștrări de conștiință îl chinuiau pentru ceea ce a îndrăznit să facă.

„Am început să mă prihănesc pe mine însumi”, spunea el, „pentru ceea ce am făcut și pentru hotărârea mea

lipsită de maturitate... Toată lumea crede, numai tu, Mitrofane, nu crezi”.

Vreme de 12 ceasuri a rămas nemișcat și tăcut. Avea cu el numai puțină apă și o mică lanternă, pe care a folosit-o la ora 11 dimineața, când Mormântul a fost pecetluit și el a rămas singur în întuneric.

După o oră, potrivit tipicului, la ceasul al doisprezecelea din zi, ușa Mormântului a fost despecetluită și, mai târziu, a intrat patriarhul grec: „Atunci am deslușit chipul patriarhului, care s-a plecat să intre în Mormântul dător de viață. Exact în acea clipă, când agonia mea ajunsese la o înfricoșătoare încordare nervoasă, în mijlocul tăcerii mormântale, în care îmi auzeam și răsuflarea, am auzit deodată un șuierat ușor. Semăna cu suflare ușoară de vânt. Și îndată am văzut o privesc de neuitat: o Lumină albăstruie a umplut tot sfințitul loc al dătorului de viață Mormânt... Câtă frică și cutremur nu mi-a pricinuit acea Lumină albăstruie, în care Îl vedeam clar pe patriarh, de pe fața căruia curgea transpirația... Și, ca și cum ar fi fost luminat de acea Lumină, a început să citească rugăciunile... Și îndată Lumina albăstruie a început să se preschimbe într-o Lumină albă, ca aceea a Schimbării la Față a lui Hristos. În continuare acea Lumină albă s-a preschimbat într-o sferă luminoasă ca soarele, care a rămas nemișcată deasupra capului patriarhului. Apoi l-am văzut pe patriarh ținând mănunchiurile cu 33 de lumânări. Și ridicându-și încet mâinile în sus, s-au aprins dintr-odată sfânta candelă și cele patru mănunchiuri de lumânări. În acea clipă a dispărut sfera luminoasă. Ochii mi s-au umplut de lacrimi și trupul îmi ardea în întregime.”

Aceasta este istorisirea Părintelui

Mitrofan referitoare la fapta îndrăzneță pe care a întreprins-o în acea Sâmbăta Mare a anului 1926. Este singurul martor ocular care, fără să aibă dreptul, a trăit coborârea Sfintei Lumini în interiorul Mormântului lui Iisus Hristos. ❖

doxologia.ro / text adaptat

Din Canonul Învierii

*Hristos a înviat din morți!
Cu moartea pe moarte călcând
Și celor din mormânturi
Viață dăruindu-le.*

*Ziua Învierii, să ne luminăm,
popoare,
Paștile Domnului, Paștile!
Că din moarte la viață și de pe
pământ la cer,
Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe
noi,
Cei ce-I cântăm cântare de biruință.*

*Să ne curățim simțirile
Și să vedem pe Hristos strălucind,
Cu neapropiata lumina a Învierii.
Și bucurați-vă zicând: „luminați
să-L auzim”,
Cântându-I cântare de biruință.*

*Cerurile după cuvântă să se
veselească,
Și pământul să se bucure.
Și să prăznuiască toată lumea
Cea văzută și cea nevăzută
Că Hristos S-a sculat, veselia cea
veșnică.*

Luminânda Paștilor
*Cu trupul adormind, ca un muritor,
Împărate și Doamne,
A treia zi ai înviat, pe Adam din
stricăciune ridicând
Și moartea pierzându-o
Paștile nestrăicăciunii, lumii dând
mântuire. ❖*

HRISTOS A ÎNVIAT!

Învierea lui Hristos subliniază pentru noi trei adevăruri esențiale:

1. Hristos este Dumnezeu adevărat, stăpân al vieții;
2. El a înviat făcându-se începătură a învierii celor adormiți;
3. Dacă El a înviat și noi vom învia.

Începând de aici, Biserica ne vorbește despre începutul altei vieți veșnice.

Se cuvine dar ca în această zi de sfântă praznuire să mulțumim lui Dumnezeu că ne-a socotit credincioși și ne-a pus să-I slujim, că ne-a dăruit nouă, românilor, încă de la nașterea noastră ca neam, această bucurie care ne-a ținut aici cea mai stabilă civilizație europeană, ne-a ținut în credința Sa pe care o vom păstra ca pe o comoară fără de preț.

Țin în această zi de praznic să mulțumesc preoților slujitori, care s-au străduit să-și împlinească chemarea, slujind cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste.

Doresc să mulțumesc consiliului parohial și comitetului parohial pentru munca depusă în slujba comunității parohiale.

În această minunată sărbătoare a sărbătorilor, când înțelegem că moartea nu are ultimul cuvânt de spus în viața omului, vă împărtășesc și dumneavoastră această bucurie, de două ori milenară, trăită de poporul nostru cu multă intensitate.

De asemenea, vreau să mulțumesc corului și psalților și celor care au reușit să se pună în slujba cuvântului, slujindu-ne după darul pe care fiecare l-a primit de la Dumnezeu, înțelegând prin aceasta pe cei care au fost glasul bisericii pus în slujba Cuvântului (psalți, coriști, echipa redacțională a ziarului bisericii).

Vă mulțumesc dumneavoastră, tuturor celor care, cu timp și fără timp, ați fost prezenți în biserică, ca niște conștiințe vii pe care s-a sprijinit neamul și Biserica.

De asemenea, mulțumim celor care

ne-au sprijinit în strădania de finalizare a lucrărilor la centrul social. Nădăjduim ca nu peste mult timp, în anul acesta, să ducem la bun sfârșit ultimele obiective absolut necesare pentru desfășurarea activității misionar-pastorale și social-filantropice în comunitatea noastră. Sperăm ca pe viitor să avem o evidență clară a fiecărei persoane din parohie și să știm unde și de ce este nevoie și acolo să fim în ajutorul și mângâierea lor, pentru bucuria lor, a Bisericii și a lui Dumnezeu, Care urmărește cu multă atenție faptele credinței noastre. ❖

Părintele Dinu

Din Pastorală Patriarhului Daniel de Sfintele Paști 2022

Sărbătoarea Sfintelor Paști ca sărbătoare a Învierii lui Hristos și ca pregustare a bucuriei veșnice din Împărăția Preasfintei Treimi ne îndeamnă la pocăință și iertare, la fapte bune și viață sfântă.

Să cerem Domnului Hristos Cel înviat din morți să ne dăruiască iubire sfântă din iubirea Sa smerită și milostivă, har și ajutor, pentru a trăi și a lucra potrivit Evangheliei Sale, în iubire față de Dumnezeu și de semenii.

Astăzi, când în jurul nostru vedem semne ale morții fizice și spirituale: lăcomie și violență, suferință și nesiguranță, sărăcie și indiferență, să ne rugăm Domnului Iisus Hristos să ne întărească în lucrarea noastră de ajutorare a bolnavilor, bătrânilor, orfanilor, săracilor și a celor îndoliați și întristați. Să arătăm în jurul nostru lumină din lumina Învierii lui Hristos; să privim fața fiecărui om în lumina Învierii lui Hristos, ca pe o sfântă lumânare de Paști aprinsă în lume de iubirea lui Hristos pentru oameni; să vedem pe fiecare om ca pe un împreună-călător cu noi spre Împărăția cerurilor, spre Învierea de obște la venirea în slavă a Domnului Hristos (cf. Matei, 25, 31-46).

Reamintim tuturor că Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a proclamat anul 2022 drept Anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului.

De ce? Pentru că rugăciunea este temelia vieții și creșterii spirituale a omului, este mântuitoare și sfințitoare, deoarece ne umple de prezența lui Dumnezeu Cel atotmilostiv. Rugăciunea ne dă putere să înfruntăm greutățile vieții și să pregustăm încă din lumea aceasta pacea și bucuria Învierii și a vieții veșnice. Nimic nu poate înlocui rugăciunea și nici o activitate nu este mai de preț decât rugăciunea, fiindcă aceasta ne dă inspirație și putere pentru cuvântul frumos și folositor și pentru fapta bună a iubirii milostive.

În contextul actual, marcat de violență și multă suferință în Ucraina, este necesară în continuare înmulțirea rugăciunii pentru încetarea războiului și pentru întărirea spirituală a celor care suferă din cauza acestuia. Să ajutăm în continuare pe refugiații ucraineni, să devenim pentru ei „mâinile iubirii milostive a lui Hristos”, Cel Care îi ocrotește și le dăruiește putere, răbdare și nădejde pentru revenirea în patria lor.

În contextul împlinirii a 1.000 de ani de la trecerea la Domnul a Sfântului Simeon Noul Teolog (†1022) și a 300 de ani de la nașterea Sfântului Paisie de la Neamț (†1722), Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a proclamat, de asemenea, anul 2022 drept Anul comemorativ al Sfinților isihști Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț.

Pornind de la îndemnul Sfântului Apostol Pavel: „Rugați-vă neîncetat!” (1 Tesaloniceni 5, 17), sub călăuzirea Sfântului Duh, Sfinții Părinți isihști ne-au învățat rugăciunea: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul”, numită „rugăciunea minții” și „rugăciunea inimii”. Această rugăciune a devenit calea cea mai bună pentru luminarea sufletului și sfințirea vieții creștinului.

Dorim ca Sfintele Sărbători de Paști să aducă tuturor românilor din țară și din afara României, multă sănătate și pace, bucurie și speranță!

Cu iubire părintească, vă adresăm tuturor salutul pascal:

Hristos a înviat! Adevărat a înviat!

SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

Săptămâna care urmează praznicului Învierii Domnului este numită Săptămâna Luminată. În vechime, Botezul era săvârșit în noaptea de Paști. Cei botezați erau numiți „luminați” și purtau haine albe în toată săptămâna de după Paști. Unii cred că această săptămână a primit numele de Săptămâna Luminată datorită celor botezați.

Pe de altă parte, în această perioadă toate s-au umplut de lumina sfântă a Învierii Domnului.

În noaptea Sfințelor Paști se sting în biserică toate luminile. Numai candela de pe Sfânta Masă din Sfântul Altar rămâne aprinsă. Spațiul întunecos este chipul morții și al iadului în care a coborât Hristos cu sufletul Său. Candela aprinsă de pe Sfânta Masă este sufletul viu și îndumnezeit al Mântuitorului coborât la iad.

Preoții îi cheamă pe toți cu îndemnul „Veniți să primiți lumina!”. Pe toți ne cheamă să facem trecerea de la întunericul morții, la lumina vieții veșnice prin aprinderea tuturor lumânărilor de la o singură lumânare. De aceea Biserica vestește de Sfintele Paști: „Acum toate s-au umplut de lumină: cerul și pământul și cele de sub pământ”. Iată de ce Biserica numește această săptămână „Săptămâna Luminată”. Ea ne cheamă să purtăm în noi lumina Învierii lui Hristos și în această lumină să ne îmbrățișăm unul pe altul și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi că iertăm pentru Înviere.

Rânduieli speciale în Săptămâna Luminată

❖ Din noaptea pascală ne salutăm cu „Hristos a Înviat!” și răspundem cu „Adevărat a Înviat!”. Creștinii folosesc aceste formule până la Înălțare, căci ele sunt deopotrivă o mărturisire dar și o speranță a învierii sufletelor noastre. Cu tristețe remarcăm faptul că abia dacă se mai aude acest salut până în Duminica Tomii!

❖ Fiecare slujbă începe cu „Hristos a înviat din morți, cu moartea...” și stihirile Paștilor, preoții înconjurând în acest timp Sfânta Masă din Altar și cădind cele patru laturi ale ei. Chiar și la slujbele de înmormântare, în locul „Veșnicei pomeniri” se cântă „Hristos a înviat...”.

❖ Până la Înălțare nu se mai cântă Axionul „Cuvine-se cu adevărat...”, ci minunata cântare „Îngerul a strigat”: Îngerul a strigat celei pline de dar:/

Curată Fecioară, bucură-te,/ Și iarăși zic: bucură-te,/ Căci Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt!/ Luminează-te, luminează-te, Noule Ierusalime, / Căci slava Domnului peste tine-a răsărit!/ Saltă, saltă acum și te bucură, Sioane!// Iartu, Curată Născătoare de Dumnezeu, / Veselește-te întru învierea Celui născut al tău!

❖ În Săptămâna Luminată nu se mai citește rugăciunile de dimineață și de seară, ele se înlocuiesc cu Ceasurile Paștilor. De asemenea, până la Rusalii nu mai spunem rugăciunea „Împărate ceresc”.

❖ Când ne așezăm la masă, spunem de trei ori „Hristos a înviat...”, iar când ne sculăm de la masă „Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime...”.

❖ În zilele Paștilor și în toată Săptămâna Luminată nu se îngenunchează și nu se fac metanii. La fel și în fiecare duminică de peste an pentru că Învierea, ridicarea Domnului Hristos din morți, ne-a ridicat și pe noi din „faptele cele moarte”. Ne bucurăm pentru biruința Învierii. „Acum toate s-au umplut de lumină: cerul și pământul și cele dedesubt”, cântăm în noaptea Învierii. Clipele nopții pline de lumină sunt trăite de către creștinii din lumea întreagă.

❖ Mai mult sau mai puțin pregătiți, cu toții venim să luăm Sfânta Lumină în noaptea de Înviere. Luăm „lumina” cu noi. În suflete, dar și în lumânările aprinse de la biserică. Ce facem cu lumânarea pe care am avut-o lângă inimă în noaptea Învierii? Dincolo de simbolismul acestei lumânări, care ni-l face prezent pe Mântuitorul Iisus Hristos, numit în Sfânta Evanghelie „Lumina

lumii”, lumânarea de Înviere ne aduce aminte de jertfa noastră personală. Este ofrandă adusă lui Dumnezeu, alături de osteneala de a fi prezenți la dumnezeiasca Liturghie din noaptea Învierii. De aceea, ea nu se aruncă niciodată! Lumânarea cu care am primit lumină va fi luată acasă și arsă câte un pic în toată Săptămâna Luminată. O parte din această lumânare poate fi păstrată pentru a o aprinde în momentele de încercare, de primejdie, de boală amintindu-ne că Hristos pe toate le-a biruit, dăruindu-ne speranța bucuriei.

❖ În Săptămâna Luminată, zilele de miercuri și vineri sunt zile cu „harți”. Conform Tipicului Sfântului Sava, miercuria și vinerea, în perioada cuprinsă între Învierea Domnului și Duminica Tuturor Sfinților (prima după Rusalii), avem „dezlegare la pește”.

❖ De la Învierea Domnului și până la Rusalii, nu se fac metanii, ci doar închinăciuni.

❖ În Săptămâna Luminată nu se citește Psaltirea.

❖ În această săptămână nu se fac parastase pentru cei trecuți la cele veșnice, ele fiind reluate după Duminica Tomii. Dar Biserica îi pomenește pe acei adormiți la fiecare Sfântă Liturghie.

❖ Slujbele de înmormântare din Săptămâna Luminată sunt oficiate după o rânduială specială, cântările acestei slujbe vorbesc de biruința Vieții asupra morții.

❖ În vinerea din Săptămâna Luminată, de Izvorul Tămăduirii, se obișnuiește ca după otpustul Sfintei Liturghii să se săvârșească slujba sfințirii celei mici a apei. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 24 APRILIE - 1 MAI 2022

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 24.04	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	(†) Sfintele Paști; Slujba Învierii Domnului - Veniți de luați lumină! 0100-0300 Sfânta Liturghie 1200-1300 Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”
Luni 25.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Sfintele Paști; †) Sf. Mare Mc. Gheorghe, purtătorul de biruință Utrenia, Sfânta Liturghie
Marti 26.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Sfintele Paști - Utrenia, Sfânta Liturghie
Vineri 29.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie, Sfințirea apei - †) Izvorul Tămăduirii
Duminică 1.05	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 2-a după Paști (a Sf. Apostol Toma) - Utrenia, Sf. Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ” PENTRU ANUL 2022 ESTE DE 100 LEI